

▲ Hetty de Boe (r) uit 't Harde bekijkt de plannen voor het Reevedorp via een Virtual Reality bril. FOTO FREDDY SCHINKEL

‘Vlakbij de sluis, kan ik mooi met m’n punter terecht’

Met behulp van 3D-brillen vormden belangstellenden zich zaterdag een virtueel beeld van **Reevedorp**.

Wim Schluter
Kampen

“Oh, als ik onder me kijk zie ik het ook!”, verbaast Hetty De Boe zich over het virtuele uitzicht over het Reevedorp. In de speciale VR-bril is goed te zien hoe het nieuwbouwdorp er straks uit komt te zien. De woningen zijn globaal ingetekend in het gebied waar zater-

dagmiddag de promotietruck van het Reevediep staat geparkeerd. Wie de VR-bril afzet, kijkt deze middag in het echt uit op een groen landschap met verderop de dijken met daarop de graafmachines. Mevrouw De Boe wil er straks wel wonen weet ze nu al. „We wonen nu nog in 't Harde, daar hebben we een bedrijf. Maar we hebben ook een boot, daarom willen we hier straks wel wonen.”

Dat ‘straks’ kan inderdaad nog wel even duren. Gezien de te verwachten juridische procedures is de verwachting dat hier pas in 2019 gebouwd kan worden om er in 2020 de eerste woningen op te leveren. Maar dat geduld lijken veel potentiële bewoners wel op te kunnen brengen, zoals Johan van

Heerde uit IJsselmuiden. „Daar”, wijst hij lachend een wit huizenvlakje aan op de levensgrote plattegrond die op het wegdek van De Slaper is uitgespreid. „Vlakbij de sluis, daar kan ik mooi met m’n punter terecht.” Een rondje langs de bezoekers leert dat de eerste belangstellenden hier vooral ‘bootjesmensen’ zijn - en mevrouw Reina Kwakkel is daar geen uitzondering op. „We wonen nu nog

We hebben een boot, daarom willen we hier wel wonen

-Hetty De Boe

in een huis aan de Sint Nicolaasdijk in Kampen”, vertelt ze staande op de levensgrote plattegrond van (misschien) haar nieuwe wijk. „Maar dat wordt voor ons te groot. En we hebben ook een boot, die ligt nu nog in de Bovenhaven. Maar als we 'm straks voor de deur zouden kunnen leggen...”. Met alle voordelen van dien; nu betekent een vaartocht naar bijvoorbeeld Elburg nog een reis van zo'n drie uur. „Dat is straks een uurtje.”

De discussie over het al dan niet bevaarbare Reevediep kent ze, maar de komst van een onbevaarbare bypass richting het Drontermeer kan ze zich niet voorstellen. „Dat zal toch niet? Maar goed, we hebben geduld.”